

Актуальними можливостями піднесення туристичної галузі Одеського регіону є розвиток лікувально-оздоровчих послуг [2]. Наявність лікувальних властивостей ресурсів досліджуваного регіону, краєвиди та свіже повітря – складають комплекс лікувальних послуг для багатьох вітчизняних та зарубіжних туристів, потребуючих спокою, відновлення та оздоровлення в нелегкі часи для України та адаптації в динамічному світі [3-4].

З нашої точки зору, напрями модернізації туризму Одеського регіону повинні вміщувати в собі відновлення санаторно-курортних закладів; розробку програм щодо реабілітації хворих, організації культурних та ознайомчих програм, демонстраційно – інформаційних проектів, розвиток онлайн туризму тощо. Має місце кооперація галузей виробництва та послуг з туристичною як на вітчизняному, так і міжнародному рівнях, з метою утворення нових видів інформаційно-оздоровчого обслуговування. Туризм Одеського регіону може бути частиною загального туристичного міжнародного маршруту із зупинкою для оздоровлення, наприклад грязелікуванням, екскурсійною прогулянкою, комбінованих програм, які включають, наприклад, суміщення навчання з оздоровленням тощо.

Література:

1. Минулого року Одещина заробила на туристах понад 28 мільйонів. URL: <https://izbirkom.org.ua/news/ekonomika-9/2022/minulogo-roku-odeshina-zarobila-na-turistah-ponad-28-miljoniv/> (дата звернення: 26.01.2022).
2. Ісаченко І. Мінус сезон. Шукаємо плюси для майбутнього міст Одеської області. URL: <https://pragmatika.media/ru/minus-sezon-shukaiemo-pljusi-dlja-majbutnogo-mist-odeskoi-oblasti/> (дата звернення: 27.01.2022).
3. Popova, O., Koval, V., Mikhno, I., Tarasov, I., Asaulenko, N., Filipishyna, L. Assessments of national tourism development in terms of sustainability and inclusiveness. *Journal of Geology, Geography and Geocology*. 2020. №29 (2). С. 377-386. <https://doi.org/10.15421/112033> (дата звернення: 27.01.2022).
4. Коваль В.В., Замлинська О.В., Коломієць О.Г. Маркетингова діяльність в управлінні конкурентною поведінкою суб'єктів ринку туристичних послуг. *Інфраструктура ринку* 2017. Вип. 9. С. 59-65.

ПРІОРИТЕТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ РОЗВИТКУ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ

А.В. ТАРАНИЧ, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри маркетингу та бізнес-аналітики,

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна

В ХХІ столітті в світовому господарстві численні кризи внутрішнього розвитку країн визначили дисбаланс світогосподарського розвитку. Набула наголосу теза загальної кризи капіталізму як нестійкої економічної моделі для провідних країн світу, які розвиваються у постіндустріальному вимірі. Це визначило необхідність доробки та вдосконалення існуючої моделі розвитку, яка в широкому розумінні отримала трактування як нова економіка. Однією з її рис є збільшення рівня безробіття в постіндустріальних економіках при зростанні

автоматизації та роботизації існуючих виробництв, а також брак самих виробництв.

Нові теорії та напрямки дослідження нової економіки відкривають шлях до подальшого стійкого розвитку постіндустріальних економік, з урахуванням мінімізації кризових коливань у світовому господарстві. Одним з напрямків є політика реіндустріалізації промислового сектору національних економік як засобу зміцнення їх виробничого базису на якісно новій основі, яка буде продовженням довгих хвиль технологічних укладів та поєднувати різні галузі виробництв в єдину інформаційну мережу «індустрії 4.0» [1].

В контексті технологічної модернізації регіонів України слід зауважити, що промисловість країни зосереджена на другому і третьому технологічних укладах, з яких складається її експортний потенціал. Протягом 2022 року, при широкомасштабних воєнних діях, які охопили низку регіонів, блокуванні морських портів Чорного моря, численних ракетних атаках і враженню промислових й енергетичних підприємств, відбувався експорт промислової продукції. За даними Міністерства економіки України, протягом 2022 року, обсяг експорту становив 44,1 млрд доларів США (99,8 млн тонн в абсолютному вимірі) [2], що на 35 % (38,4%) менше за 2021 рік.

До основних експортних товарів можна віднести продукти харчування першого переділу (кукурудза – 5,94 млрд доларів США; соняшникова олія – 5,46 млрд доларів; пшениця – 2,6 млрд доларів; ріпак – 1,54 млрд доларів; насіння соняшнику – 1,26 млрд доларів; соя – 862 млн доларів; м'ясо птиці – 852 млн доларів), які становлять 35,6% від загальної суми експорту.

Другу експортну визначила металопродукція першого-третього переділу (залізна руда – 2,9 млрд доларів США, напівфабрикати зі сталі – 1,1 млрд доларів і гарячекатаний прокат – 1 млрд доларів); 11,3% від загальної суми.

Третю групу становив експорт електричних машин і обладнання, деревини та виробів із неї, реакторів, котлів, обладнання, меблів, матраців, світильників, постільної білизни. Отже, в структурі виробництва домінує первісний переділ, замість перероблення і виготовлення кінцевої продукції, з вищою доданою вартістю. Відповідно, першим пріоритетом модернізації регіонів України слід розвивати виробництва, які будуть завершувати технологічні ланцюжки з перероблення регіональної продукції. Якщо перероблення деревини та кондитерська промисловість мають завершений технологічний і маркетинговий цикл, із підвищенням міжнародної конкурентоспроможності цієї продукції на світовому ринку, то більшість підприємств знаходяться на початкових етапах.

Другим пріоритетом слід визначити розвиток машинобудування, приборів і обладнання, які можуть бути інтегровані в єдину інформаційну мережу «індустрії 4.0».

Література:

1. Таранич А. В. Стратегії економічного зростання країн в контексті глобальних викликів розвитку світового господарства. *Вісник економічної науки України*. 2020. № 1 (38). С. 52-57. doi: [https://doi.org/10.37405/1729-7206.2020.1\(38\).52-57](https://doi.org/10.37405/1729-7206.2020.1(38).52-57) (дата звернення: 29.01.2023).

2. Гамалій І. У 2022 році експорт товарів з України скоротився на 35%. URL: https://ib.ua/economics/2023/01/04/541409_2022_rotsi_eksport_tovariv_z_ukraini.html (дата звернення: 27.01.2023)

INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF CONSTRUCTION ENTERPRISES IN MODERN CONDITIONS

V.I. TROIAN, PhD, senior lecturer at the department of management and public administration

O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv, Kharkiv, Ukraine

Domestic construction enterprises in modern market conditions operate in a regime of fierce competition and limited resources. Therefore, there is an urgent need to quickly respond to changes in the external political and economic environment in order to improve business activities by adopting the most effective decisions in the field of production management [1]. Controlled development becomes a guarantee of success for any construction enterprise, regardless of the form of ownership and field of activity. And this process requires investment. Investments play an important role in the implementation of the reproduction process, in the organization of structural transformations, in achieving maximum profit, and therefore contribute to the solution of many socio-economic problems.

It should be recognized that the world economic crisis has significantly reduced the amount of available investment resources, and the need for them from domestic enterprises in the construction sector of the economy is quite high [2]. As a result, potential investors have significantly increased the requirements for the main indicators of enterprises that claim to attract investors' funds. The study of economic literature allows us to conclude that specialists have not developed a single approach to the interpretation of the essence of the concept of "investment attractiveness". In our opinion, investment attractiveness should be understood as a multidimensional, multifactorial economic quantity, characterized by a set of indicators that are not reducible to each other, evaluated only indirectly through the subjective generalization of integral indicators by a specific analyst [3]. If we summarize the existing approaches, they can be combined into the following groups: investment attractiveness as the efficiency of the enterprise; as a potential opportunity for an investor; as an indicator of choice by comparison; as a set of external and/or internal factors [4]. Investment attractiveness can be considered as a completely independent category, characterized as the stability of the financial situation. At the same time, it is important to assess the level of competitiveness of products and the level of the company's orientation to the maximum satisfaction of consumer expectations, as well as the company's innovative potential. In the conditions of economic globalization, the investment attractiveness of an enterprise cannot be considered separately from such an important component as the investment climate of the country near which the enterprise operates [2]. The nature of the investment climate depends on the action of a complex of interrelated factors: the stability of legislation, the effectiveness of the state's investment policy in relation